

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยจะเสนอหัวข้อการค้นคว้า ดังนี้

1. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (2545-2549)
2. แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549)
3. แนวคิด ความหมายและทฤษฎีกระบวนการตัดสินใจ
4. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกโรงเรียนของผู้ปกครอง
5. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (2545-2549)

ถือได้ว่าเป็นแผนที่อยู่ช่วงแห่งการเปลี่ยนผ่านครั้งใหญ่ของประเทศ เช่น มีการปฏิรูประบบการศึกษาการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น รวมทั้งการปฏิรูประบบสุขภาพ ดังนั้น ถ้าจะกล่าวว่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 นี้มีความสำคัญมากกว่าแผนอื่นๆ ที่ผ่านมาก็คงไม่ผิดนัก เราในฐานะบุคลากรหนึ่งในวงการสาธารณสุข ซึ่งท่านอาจจะได้มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นในการกำหนดแผนฯ 9 จึงควรมาทำความเข้าใจกันไว้ก่อน เริ่มแรกตั้งแต่ชื่อแผนของสาธารณสุข ที่เปลี่ยนเป็น “ แผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติฉบับที่ 9 ” และขณะนี้สภานิติบัญญัติฯ และกระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดกรอบวิสัยทัศน์และทิศทางแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 รายละเอียดดังนี้

แนวคิดหลักของการพัฒนาสุขภาพ

แนวคิดหลักที่ 1 : สุขภาพ คือ สุขภาวะ

ทัศนคติที่ผิดพลาดที่มองการมีสุขภาพดีจำกัดอยู่ที่การเฝ้าระวังรักษาโรคได้ทำให้ระบบสุขภาพของสังคมไทยเป็นแบบตั้งรับ กล่าวคือ เป็นระบบสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ดีก็เฉพาะเมื่อเกิด

การเจ็บป่วยแล้วเท่านั้น มาตรการต่างๆ จึงเป็นไปเพื่อซ่อมสุขภาพมากกว่าสร้างสุขภาพ แนวคิดหลัก “สุขภาพ คือ สุขภาวะ” ถือว่า สุขภาพ หมายถึง สุขภาวะที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางใจ ทางสังคม และทางจิตวิญญาณ สุขภาพจึงแยกไม่ได้จากวิถีชีวิตที่จะต้องดำเนินไปบนพื้นฐานของความสมดุลพอดี รู้จักพอประมาณอย่างมีเหตุผล และมีความรู้เท่าทัน โลกโดยสังคมจะต้องพัฒนาอย่างมี “คุณภาพ” ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม

แนวคิดหลักที่ 2 : พัฒนาระบบสุขภาพทั้งระบบ

ระบบสุขภาพมีขอบเขตกว้างกว่าระบบบริการสุขภาพ และกว้างกว่าระบบงานสาธารณสุขของทางราชการ แนวคิดหลักของการพัฒนาระบบสุขภาพจึงต้องเน้นการพัฒนาระบบสุขภาพทั้งระบบ การจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ จึงไม่ใช่การจัดทำแผนปฏิบัติการของกระทรวงสาธารณสุข แต่จะต้องเป็นแผนยุทธศาสตร์ที่เชื่อมโยงไปถึงเหตุปัจจัยทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมเข้าเป็นองค์ประกอบและกลไกสำคัญของการสร้างสุขภาพที่สมบูรณ์ของสังคมอย่างเป็นบูรณาการ โดยต้องสร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในการพัฒนาสุขภาพภาพลักษณ์ของสังคมและระบบสุขภาพที่พึงประสงค์

สังคมเข้มแข็งและมีคุณภาพ 3 ด้าน คือ สังคมคุณภาพ สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ และสังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน ดังนั้น ระบบสุขภาพที่พึงประสงค์ จึงเป็นระบบสุขภาพเชิงรุกที่มุ่งการสร้างเสริมสุขภาพที่ดีของประชาชน มีหลักประกันที่อุ่นใจ ในการเข้าถึงบริการสุขภาพที่มีคุณภาพและเอื้ออาทร สังคมมีส่วนร่วมสร้างและจัดการระบบเพื่อสุขภาพ มีการเรียนรู้และใช้ประโยชน์อย่างรู้เท่าทันทั้งจากภูมิปัญญาสากลและภูมิปัญญาไทย เพื่อสังคมไทยดำรงอยู่อย่างพึ่งตนเองได้ภายใต้สังคมโลก ที่เชื่อมโยงและมีอิทธิพลต่อกันอย่างกว้างขวาง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาสุขภาพในแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ 9

ภารกิจหลักในการพัฒนาสุขภาพฯ คือ การระดมพลังทั้งสังคมเพื่อสร้างสุขภาพ (All for Health) โดยมียุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

1. เร่งการสร้างสุขภาพเชิงรุก โดยมุ่งที่ปัจจัยพื้นฐานของการมีสุขภาพดี
2. ปฏิรูประบบราชการและการบริหารจัดการสาธารณสุขสู่ธรรมาภิบาล

3. สร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าบนความเข้มแข็งของ “ ระบบบริการด้านหน้า ” ที่ “ อุ้มใจใกล้บ้านและให้บริการแบบองค์รวม ”

4. พัฒนาคุณภาพคนควบคู่กับการสร้างศักยภาพของสังคมทุกระดับ เพื่อร่วมสร้างระบบสุขภาพที่เข้มแข็งและร่วมจัดการทรัพยากรสาธารณสุขให้เกิดประโยชน์สูงสุด

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2545-2549)

ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ คือ

1. ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน
2. ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน
3. ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
4. ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ
5. ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา
6. ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาการบริหารการกีฬา

กรอบแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 3 (พ.ศ.2545-2549)

กรอบแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 3 (พ.ศ.2545-2549) มีกรอบและทิศทางสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) ซึ่งจะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการพัฒนากีฬามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพและศักยภาพ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา พร้อมด้วยคุณลักษณะประจำตัวที่มีคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งสร้างสรรค์สังคมให้เป็นสังคมที่เข้มแข็ง มีระเบียบวินัย เอื้ออาทร และสมานฉันท์ โดยประชาชนทุกกลุ่มมีความเสมอภาคและกระจายโอกาสที่ได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง พร้อมทั้งจะเปิดรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับประชาคมโลก อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนสมดุลด้วยคุณภาพอย่างแท้จริง (การกีฬาแห่งประเทศไทย 2546: 151)

สาระสำคัญของกรอบแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2545-2549) ประกอบด้วย

ก. วัตถุประสงค์ :

1. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มรวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา เพื่อพัฒนาให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย นำใจนักกีฬา และอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข
2. เพื่อพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กีฬาเพื่อการอาชีพตามลำดับ โดยนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาประยุกต์ใช้ในทุกขั้นตอนของการพัฒนากีฬา
3. เพื่อพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา จัดหา จัดสร้างเครื่องมือ อุปกรณ์กีฬาและสนามกีฬาให้เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น
4. เพื่อพัฒนาองค์กรกีฬาให้มีเอกภาพและประสิทธิภาพในการบริหาร จัดการกีฬาอย่างเป็นระบบ และมีการกระจายอำนาจ การบริหารการกีฬาสู่ระดับท้องถิ่นอย่างทั่วถึง รวมทั้งสนับสนุนให้องค์กรภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการกีฬา

ข. เป้าหมาย : การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาฯ ฉบับที่ 3 มีเป้าหมายหลักดังนี้

1. ประชาชนทุกกลุ่มรวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาสมีความเสมอภาค ได้รับโอกาสในการพัฒนาให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพ โดยใช้กีฬาเป็นสื่อ
2. เด็กและเยาวชนร้อยละ 80 มีความรู้ ความเข้าใจ มีเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและเล่นกีฬา และมีทักษะกีฬาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งได้รับการพัฒนาให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย และนำใจนักกีฬา

3. ประชาชน ร้อยละ 60 ได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพสมรรถภาพทางกาย และมีตรภาพ ระหว่างครอบครัว ชุมชน อย่างเหมาะสมและทั่วถึง

4. มีการพัฒนาสถานกีฬา ดังนี้

1. มีการสร้าง พัฒนา ปรับปรุง และดูแล สนามกีฬาระดับอำเภอ จังหวัดและประเทศ ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มมากขึ้น

2. มีการสร้าง พัฒนา ปรับปรุงและดูแลสถานที่ออกกำลังกาย ลานกีฬา สนามกีฬาระดับชุมชน หมู่บ้าน และตำบล ให้เป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

3. มีศูนย์กีฬา ศูนย์อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกทุกหมู่บ้าน

5. มีนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาเพิ่มขึ้น รวมทั้งมีการพัฒนาศักยภาพคุณภาพจริยธรรม ระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาอย่างต่อเนื่อง

6. มีการส่งเสริมมาตรฐานการกีฬาให้สูงขึ้นตามลำดับจากกีฬาขั้นพื้นฐานกีฬา เพื่อมวลชน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ ทั้งในด้านบุคลากร อุปกรณ์ สถานกีฬา และการจัดการแข่งขัน ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศ และนานาชาติ โดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา และการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

7. มีการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการกีฬาเพิ่มขึ้นทั้งด้านบุคลากร เครื่องมือ อุปกรณ์ การศึกษาวิจัย และมีการนำไปใช้อย่างแพร่หลาย รวมทั้งมีหน่วยงานรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้นทั้งในระดับภาคและจังหวัด

8. มีองค์กรกีฬาที่มีเอกภาพและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกีฬา

1. มีองค์กรกีฬาและเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพ

2. มีการกระจายอำนาจการบริหารการกีฬาสู่ท้องถิ่นอย่างท้องถิ่น

3. มีการประสานงาน ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความร่วมมือในการพัฒนาการกีฬาของชาติทุกระดับอย่างเข้มแข็งระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

4. มีระบบสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ที่มีประสิทธิภาพทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

5. มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

6. มีกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับที่เหมาะสมและเอื้อต่อการบริหาร การกีฬา

7. มีกองทุนพัฒนาทางการกีฬาและสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาเพิ่มมากขึ้น ทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด

8. มีผลงานการศึกษาวิจัยและนำไปใช้เพื่อพัฒนาการกีฬาของประเทศเพิ่มมากขึ้น

ค. ยุทธศาสตร์ : เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนพัฒนาการกีฬาฯ ฉบับที่ 3 ที่กำหนดไว้ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการดำเนินงาน 6 ยุทธศาสตร์ดังนี้

1. การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เด็กและเยาวชน มีความรู้

2. ความเข้าใจในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา เห็นคุณค่าและมีเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและเล่นกีฬา มีทักษะพื้นฐานในการเล่นกีฬา สามารถเล่นกีฬาได้ คูกีฬาเป็น และนำทักษะกีฬาไปใช้ในชีวิตประจำวัน

3. การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชนมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มรวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาสได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาตามวิถีชีวิตทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากลเป็นประจำ เพื่อสุขภาพ นันทนาการ เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

เป้าหมายที่สำคัญ ประกอบด้วย ประชาชนร้อยละ 60 ได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเป็นประจำบุคลากรทางกีฬามวลชน ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีสถานที่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา ศูนย์กีฬา ศูนย์อุปกรณ์กีฬาและส่วนสุขภาพระดับหมู่บ้านจนถึงระดับจังหวัด และสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ประชาชนในชุมชน ได้ใช้สถานที่และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกาย

4. การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริม

ให้นักกีฬา และนักกีฬาผู้พิการ ได้มีโอกาสเข้าร่วมแข่งขันและพัฒนาตนเอง โดยเน้นความเป็นเลิศ พัฒนาบุคลากรทางการกีฬา ได้แก่ ผู้ฝึกสอน กรรมการผู้ตัดสิน และผู้จัดการสร้างและจัดหาสถานกีฬา อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก จัดตั้งชมรม สโมสร และสมาคมกีฬา จนถึงระดับจังหวัด

เป้าหมายที่สำคัญ ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมายเพื่อความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ เอเชียนเกมส์และโอลิมปิกเกมส์ พัฒนาบุคลากรทางการกีฬาให้ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ของสหพันธ์กีฬานานาชาติ มีสถานกีฬาที่ได้มาตรฐาน จัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติได้ครบทุกภาคกีฬามีศูนย์กีฬาให้ยืมและเช่าอุปกรณ์กีฬา จัดกิจกรรมกีฬาอย่างต่อเนื่องในทุกตำบล มีชมรม สโมสร และสมาคมกีฬาแพร่หลายถึงระดับตำบล และจัดการแข่งขันกีฬาคนพิการทุกประเภททุกระดับ ทั้งในและ ต่างประเทศ

5. การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากีฬาสากลและ

กีฬาไทยบางชนิดให้เป็นกีฬาอาชีพอย่างมีมาตรฐาน พัฒนานักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาให้มีมาตรฐานสากล และจัดให้มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับการประกอบอาชีพทางการกีฬาที่เหมาะสมและทันสมัย

เป้าหมายที่สำคัญ ประกอบด้วย การพัฒนากีฬาไทย คือ มวยไทยและตะกร้อ ไปสู่กีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน พัฒนากีฬาสากลที่มีศักยภาพ เช่น มวยสากล ฟุตบอล เซปักตะกร้อ กอล์ฟ เทนนิส เป็นต้น ให้เป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เหมาะสมและทันสมัย และภาคเอกชนมีบทบาทสำคัญในการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ

6. การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มีวัตถุประสงค์เพื่อ

เผยแพร่วิชาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา สนับสนุนและส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่และเพื่อการพัฒนาและสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนและพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา

เป้าหมายที่สำคัญ ประกอบด้วย มีการเผยแพร่วิชาความรู้และนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไปใช้กับประชาชนและนักกีฬาอย่างกว้างขวาง มีการอบรมและพัฒนาบุคลากรทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มีหน่วยงานร่วมกันรับผิดชอบอย่างทั่วถึงในระดับจังหวัด ภูมิภาคและประเทศ

7. การพัฒนาการบริหารการกีฬามีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีความเป็น เอกภาพ และประสิทธิภาพในการบริหารการกีฬา ให้มีการกระจายอำนาจการบริหารการกีฬาไปสู่ ท้องถิ่น ชุมชนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการพัฒนากีฬา สร้างเครือข่ายที่เข้มแข็ง องค์กรภาครัฐ และ เอกชนทั้งในส่วนกลางส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาการบริหารการกีฬา

เป้าหมายที่สำคัญ ประกอบด้วย มีองค์กรหลักทำหน้าที่ประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ มีการพัฒนาองค์กรกีฬาให้ดำเนินงานได้อย่างมีเอกภาพ และประสิทธิภาพ กระจายอำนาจการบริหารการกีฬาสู่องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น โดยมีประชาชนมีส่วนร่วม มีศูนย์สารสนเทศระดับประเทศและภูมิภาคซึ่งได้มาตรฐาน มีการประชาสัมพันธ์ที่มี ประสิทธิภาพ มีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายที่เหมาะสม เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาการกีฬาของ ประเทศมีการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ

แนวคิด ความหมายและทฤษฎีกระบวนการตัดสินใจ

เรื่องของการตัดสินใจนั้น มีนักวิชาการหลายคนได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

Harrison (1981 : 3) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการประเมินผลที่ เกี่ยวข้องทางเลือก หรือตัวเลือกที่จะนำไปสู่เป้าหมาย ผลที่เกิดจากการเลือกต่างๆ ที่จะนำไปสู่การ บรรลุเป้าหมายได้มากที่สุด

Baird (1978 :9-11) ได้แบ่งขั้นตอนของกระบวนการการตัดสินใจเป็น 5 ขั้นตอน คือ
ขั้นปัญหา ขั้นแสวงหาทางเลือก ขั้นพิจารณาทางเลือก ขั้นนำไปปฏิบัติ และขั้นติดตามผล

Byrd (1982: 9-10) ได้แบ่งขั้นตอนกระบวนการตัดสินใจ 8 ขั้นตอน ดังนี้

1. การแยกแยะปัญหา
2. การกำหนดจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ในการแก้ปัญหา
3. การหาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
4. การสร้างรูปแบบที่ใช้ในการวิเคราะห์ปัญหา
5. การเลือกทางเลือกที่จะประเมิน
6. การประเมินทางเลือก
7. การเลือกทางเลือกที่ชอบ
8. การนำทางเลือกไปใช้

ส่วนกระบวนการของการตัดสินใจ มีนักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับลำดับขั้นของการตัดสินใจไว้หลายลักษณะ ซึ่ง Prasad (n.d. สมบูรณ์ 2532: 109-112) สรุปไว้เป็น 7 ขั้นตอน คือ

1. การพิจารณาถึงตัวปัญหา ขั้นตอนแรกของกระบวนการตัดสินใจ คือ การพิจารณาว่าอะไรคือปัญหาที่แท้จริง เพื่อที่จะได้ทราบขอบเขตของปัญหา ฉะนั้นผู้ตัดสินใจจำเป็นต้องทราบข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดที่แท้จริง เพื่อหาวิธีแก้ไขปัญหาได้ตรงจุด

2. การวิเคราะห์ปัญหา เป็นการพิจารณาว่าใครควรเป็นผู้ตัดสินใจ การตัดสินใจควรกระทำโดยบุคคลคนเดียวหรือเป็นกลุ่ม การรวบรวมข้อมูลเป็นสิ่งจำเป็นจะขาดมิได้ เพื่อนำมาวิเคราะห์หาทางเลือกต่อไป

3. การค้นหาทางเลือก การแก้ปัญหานั้นอาจแก้ได้หลายวิธี วิธีต่างๆ ย่อมมีการดำเนินการไม่เหมือนกัน จึงต้องค้นหาทางเลือกต่างๆ ขึ้นมาหลายทาง โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์แล้ว ทางเลือกในการแก้ปัญหาที่มีหลายทาง หากมีทางเดียวปัญหาย่อมไม่เกิดขึ้น และไม่ต้องมีการตัดสินใจ

4. การประเมินผลทางเลือก เมื่อได้มีการค้นหาทางเลือกหลายๆ ทาง และกำหนดเป็นทางเลือกต่างๆ ในการแก้ปัญหาแล้ว ขั้นตอนต่อไปก็คือการประเมินผลทางเลือกเหล่านั้นเพื่อทราบข้อดีและข้อเสียของทางเลือกที่มีอยู่

5. การเลือกทางเลือก เป็นการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่นำไปสู่การแก้ปัญหาเมื่อประเมินผลทางเลือกในแต่ละทางเลือกแล้ว นำทางเลือกที่น่าจะเป็นไปได้สำหรับการแก้ปัญหามาพิจารณาเปรียบเทียบเพื่อค้นหาทางเลือกที่ดีที่สุด เหมาะสมที่สุด

6. การนำทางเลือกไปปฏิบัติ ในขั้นนี้ต้องต้องชี้แจงให้บุคคลอื่นเข้าใจถึงสาเหตุของการตัดสินใจ การนำทางเลือกไปปฏิบัติโดยความราบรื่นและบังเกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพย่อมถือว่าการตัดสินใจที่ถูกต้อง และช่วยให้การเกิดประโยชน์สูงสุด

7. การติดตามผลการตัดสินใจ การติดตามผลการตัดสินใจว่าได้ผลตรงตามเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ หากมีปัญหาเกิดขึ้นจะได้เตรียมแก้ไขปัญหาและข้อบกพร่องต่างๆ นักจิตวิทยาและนักการศึกษาเช่น Tiedeman ได้ชี้ให้เห็นว่าการตัดสินใจนั้นแบ่งได้เป็น 2 ด้านด้วยกัน คือ การทำนายและการดูแลผลที่จะเกิดขึ้น

ในเรื่ององค์ประกอบของการตัดสินใจ วรรณา พรหมบุรุษย์ (2540 : 50) กล่าวว่า การตัดสินใจจะเกิดขึ้นจะต้องมีขั้นตอนดังนี้ คือ

1. การเข้าใจกระบวนการตัดสินใจ ในการเลือกที่จะทำอะไรก็ตามที่ต้องใช้การตัดสินใจ ซึ่งจะต้องเสี่ยง แต่การเสี่ยงดังกล่าวนี้จะต้องมีหลักการ คือ มีการศึกษาตนเองตั้งแต่การรับรู้เรื่องของตนเอง มีการหาทางเลือกและมีการสำรวจอาชีพตนเอง

2. การรู้จักตนเอง การรู้จักตนเองเป็นการรู้จักและเข้าใจความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตน รู้เหตุ รู้ผล มองตนในแง่ดี มองผู้อื่นในแง่ดี รักตนเอง รักผู้อื่น มองเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น

3. การมีความรู้เรื่องการพัฒนาตนเพื่ออาชีพ คือ มีความรู้ในเรื่องการพัฒนาไปสู่ความสำเร็จในชีวิต ซึ่งหมายถึงความสำเร็จในอาชีพ นักการศึกษากล่าวว่า การที่จะทำให้คนประสบความสำเร็จในอาชีพควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ

- 3.1 มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ทุกชีวิตต้องตื่นตัวยอมรับและมองหาทักษะใหม่
- 3.2 ถามใจตนเองดูก่อนว่าเรามีค่านิยม ความสามารถ มีความต้องการหรือไม่
- 3.3 มุ่งสู่เส้นทาง มองหาสิ่งที่เป็นไปได้ ซึ่งตรงกับศักยภาพที่แท้จริงของตน
- 3.4 ศึกษาค้นคว้าอย่างต่อเนื่อง หาสิ่งที่เหมาะสมกับชีวิตตนทุกรูปแบบ
- 3.5 ขอความร่วมมือจากทุกฝ่ายสอบถามผู้รู้

4. การเลือกตัดสินใจอย่างไรไปควรมีการตรวจสอบค้นหาข้อดีข้อเสียอีกครั้งเพื่อได้ผลที่แน่นอน

ดังนั้นความหมายของการตัดสินใจจึงอาจกล่าวได้ว่า หมายถึง การเลือกแนวทางปฏิบัติที่เห็นว่าดีที่สุดจากทางเลือกหลายๆ ทาง เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ อีกทั้งยังต้องอาศัย ข้อมูลปัจจัยต่างๆ เป็นองค์ประกอบในการตัดสินใจบนพื้นฐานของสมมุติฐานที่เป็นไปได้ เพื่อการบรรลุผลในความสำเร็จ กล่าวโดยสรุปในการวิจัยครั้งนี้ผู้ปกครองจะนำกระบวนการต่างๆ ในการตัดสินใจส่งนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬากรุงเทพมหานคร โดยนำปัจจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งจะกล่าวในลำดับต่อไป และประสบการณ์ของผู้ปกครองมาใช้ในการตัดสินใจให้ถูกต้องเหมาะสมที่สุด

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกโรงเรียนของผู้ปกครอง

การเลือกโรงเรียนของผู้ปกครองมีองค์ประกอบที่เป็นปัจจัยอยู่หลายประการ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินการด้านการบริหารจัดการของโรงเรียนในงานต่างๆ ดังที่มีนักการศึกษาหลายคนได้กล่าวไว้ ดังนี้

ปรียาพร (2543: 1) กล่าวว่า งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใดมาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดโปรแกรมการศึกษา และ

การจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษา และเกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษา

Smith et al. (1967: 170) กล่าวว่า ในด้านการใช้เวลาในการบริหารงาน และการให้ความสำคัญของงานในสถานศึกษา งานในความรับผิดชอบของผู้บริหารงานในโรงเรียนและ แยกงาน ออกเป็น 7 ประเภท คือ การบริหารงานวิชาการ งานบริหารบุคลากร งานบริหารกิจการ นักเรียน งานบริหารการเงิน งานบริหารอาคารสถานที่ งานบริหารความสัมพันธ์กับชุมชนและงาน บริหารงานทั่วไป

อย่างไรก็ตาม โรงเรียนจะเป็นที่ปรารถนาของผู้ปกครองนั้นจะต้องพร้อมด้วยปัจจัย หลายด้าน และจะต้องมีกระบวนการบริหารที่ดีเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การสร้าง ประสิทธิภาพการเรียนรู้ควบคู่คุณธรรม เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนที่จะสนองตอบต่อความต้องการของนักเรียนและสังคม ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึง จำแนกปัจจัยเกี่ยวกับการตัดสินใจในการเลือกโรงเรียนของผู้ปกครองไว้ 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ และการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมนักเรียนและ ด้านบุคลากร

ด้านวิชาการและการเรียนการสอน

เป็นที่ยอมรับโดยทั่วกันว่างานวิชาการเปรียบเทียบเหมือนเป็นหัวใจของโรงเรียนเพื่อเป็นการ สนองความต้องการในผลงานทางวิชาการ จุดมุ่งหมายของงานวิชาการอยู่ที่การสร้างนักเรียน ให้มีคุณภาพ ให้มีความรู้ มีจริยธรรม และสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนมานำไปใช้เพื่อให้เกิด ประโยชน์ต่อไป

ปรียาพร (2543: 3) ได้กล่าวถึงขอบข่ายการบริหารงานวิชาการว่าความสำเร็จของ สถานศึกษาอยู่ที่การบริหารงานวิชาการ ซึ่งขอบข่ายกว้างขวางในด้านหลักสูตรและการเรียน การสอน โดยทั่วไปสถานศึกษาที่จัดการศึกษาไม่ว่าจะด้านอาชีวศึกษาหรือด้านอื่นแต่ละระดับนั้น จะมีหลักสูตรและโปรแกรมการศึกษาที่ใช้ร่วมกัน โดยทั่วไปหลักสูตรจัดโดยส่วนกลางดังนั้น ขอบข่ายของงานด้านวิชาการจะครอบคลุมตั้งแต่การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ การจัดดำเนินงาน

เกี่ยวกับการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอน และการจัดการวัดและประเมินผล รวมทั้งการติดตามผล

ขอบข่ายของงานวิชาการจะประกอบด้วยงานดังต่อไปนี้

1. การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ เป็นการวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดการล่วงหน้าเกี่ยวกับการเรียนการสอน มีรายละเอียดของงานดังนี้

1.1 แผนปฏิบัติงานวิชาการ ได้แก่ การประชุมเกี่ยวกับหลักสูตรการจัด
ปฏิทินการศึกษา ความรับผิดชอบงานตามภาระหน้าที่ การจัดขั้นตอนและเวลาในการทำงาน

1.2 โครงการสอน เป็นการจัดรายละเอียดเกี่ยวกับวิชาที่ต้องสอนตามหลักสูตร

1.3 บันทึกการสอน เป็นการแสดงรายละเอียดของการกำหนดเนื้อหาที่จะสอน ในแต่ละคาบเวลาของแต่ละวันหรือสัปดาห์ โดยการวางแผนล่วงหน้า และยึดโครงการสอนเป็นหลัก

2. การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนในสถานศึกษาดำเนินไปด้วยดี และสามารถปฏิบัติได้ จึงต้องมีการจัดเกี่ยวกับการเรียนการสอน ดังนี้

2.1 การจัดตารางสอนเป็นการกำหนดวิชา เวลา ผู้สอน สถานที่ ตลอดจนผู้เรียนในแต่ละรายวิชา

2.2 การจัดชั้นเรียน เป็นงานที่ฝ่ายวิชาการต้องประสานกับฝ่ายอาคารสถานที่ รวมทั้งการจัดอำนวยความสะดวกความสะอาดต่างๆในห้องเรียน

2.3 การจัดครูเข้าสอน การจัดครูเข้าสอนต้องพิจารณาถึงความพร้อมของสถานศึกษาและความพร้อมของบุคลากร รวมถึงการเชิญวิทยากรภายนอกมาช่วยสอน

2.4 การจัดแบบเรียน โดยปกติสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จะใช้แบบเรียนที่กระทรวงกำหนด นอกจากนั้น ครูอาจใช้หนังสืออื่นเป็นหนังสือประกอบ หรือจากเอกสารที่ครูเตรียมเอง

2.5 การปรับปรุงการเรียนการสอน เป็นการพัฒนาครูผู้สอนให้ก้าวหน้าวิทยาการ และเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ ความก้าวหน้าของสังคม ธุรกิจ อุตสาหกรรม เป็นต้น

2.6 การฝึกงาน จุดมุ่งหมายของการฝึกงาน เป็นการให้นักเรียนนักศึกษา รู้จักนำเอาทฤษฎีมาประยุกต์ใช้กับชีวิตจริง ทั้งยังมุ่งให้ผู้เรียนได้เห็นปัญหาที่แท้จริงในสาขาวิชา และอาชีพนั้น เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้เตรียมตัวที่จะออกไปเผชิญชีวิตจริงต่อไป

3. การจัดบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และการส่งเสริมการจัดหลักสูตร และโปรแกรมการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ ได้แก่

3.1 การจัดสื่อการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่เอื้อต่อการศึกษานักเรียนนักศึกษา เน้นเครื่องมือและกิจกรรมให้ครูได้เลือกใช้ในการสอน

3.2 การจัดห้องสมุด เป็นที่รวมหนังสือ เอกสารสิ่งพิมพ์ และวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นแหล่งวิทยาการ ให้นักเรียนนักศึกษาได้ศึกษาและค้นคว้าเพิ่มเติม

3.3 การนิเทศการสอน เป็นการช่วยเหลือแนะแนวครูให้เกิดการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการเรียนการสอน

4. การวัดและประเมินผล คือกระบวนการเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการเรียน

การจัดการศึกษา คุณภาพ และมาตรฐานของสถานศึกษา จึงอยู่ที่งานด้านวิชาการ ซึ่งจะประกอบด้วยงานด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การจัดบุคลากรที่เกี่ยวข้อง การจัดสิ่งส่งเสริมงานด้านวิชาการ รวมถึงงานด้านการวัดและประเมินผล ขั้นตอนด้านการดำเนินงาน

วิชาการ จะมีขั้นการวางแผนงานด้านวิชาการ ขั้นการจัดและดำเนินการ และขั้นส่งเสริมและติดตามผลด้านวิชาการ หลักการบริหารงานด้านวิชาการ คือ หลักแหล่งประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม

อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้โรงเรียนจัดการเรียนการสอนให้บังเกิดแก่ผู้เรียนตามจุดมุ่งหมาย

ทวีวงศ์ (2538: 179) กล่าวว่า “ สิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งต่างๆที่มีลักษณะทางกายภาพและชีวภาพที่อยู่รอบตัวมนุษย์ ซึ่งเกิดขึ้นโดยธรรมชาติและสิ่งที่มนุษย์ได้ทำขึ้น”

ธนศ (2541: 48-49) เสนอแนะกิจกรรมตัวอย่างและแนวปฏิบัติการจัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียนดังนี้

...ให้นักเรียนปลูกและดูแลรักษาต้นไม้ด้วยตนเอง จัดกิจกรรม 5ส จัดสถานที่พักผ่อนให้นักเรียน ดัดแปลงสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆอยู่เสมอ จัดสิ่งแวดล้อมโดยคำนึงถึงความเหมาะสม การประหยัด ความมั่นคงปลอดภัย การบำรุงรักษา ความคุ้มค่าของอาคารสถานที่ การจัดห้องแสดงศิลปวัฒนธรรม และสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของโรงเรียน...

และเพื่อให้มีการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน เป็นไปอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม และปฏิบัติได้จริงตามสภาพของโรงเรียน กรมสามัญศึกษาจึงได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติกิจกรรมในโรงเรียนมัธยมไว้ดังนี้ (กรมสามัญศึกษา, 2542: 1-14)

1. ด้านบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา จัดอาคารเรียน หอประชุม ห้องน้ำ-ห้องส้วม ถนน รั้ว ให้สะอาด สวยงาม มีอากาศถ่ายเท มีแสงสว่างเพียงพอ และถูกสุขลักษณะ
2. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในสถานศึกษาส่งเสริมให้ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมยกย่องชมเชย และจัดบรรยากาศการทำงานที่ช่วยเหลือกัน ยิ้มแย้มแจ่มใส

3. ด้านกิจกรรมรณรงค์และรักษาสีสิ่งแวดล้อม ในสถานศึกษา โรงเรียนจัดให้มีโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีการให้ความรู้ และประชาสัมพันธ์ จัดกิจกรรมในการรณรงค์ในการลดมลพิษ โดยคำนึงถึงความประหยัดและคุ้มค่า

4. การบริหารงานสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา หมายถึง การวางแผนการดำเนินอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา ให้มีบรรยากาศร่มรื่น เป็นระเบียบสวยงาม น่าอยู่อาศัย เกิดความปลอดภัย ต่อบุคลากรในสถานศึกษา โดยจัดให้มีการดำเนินการดังนี้

- 4.1 ประชาสัมพันธ์นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม
- 4.2 วิเคราะห์นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม
- 4.3 ส่งเสริมบุคลากรในโรงเรียนให้เกิดความตระหนักในคุณค่า และช่วยกันรักษาสีสิ่งแวดล้อม
- 4.4 มีการกำหนดบุคลากรรับผิดชอบในสิ่งแวดล้อม
- 4.5 มีการจัดทำแผนการปฏิบัติการ นิเทศ ติดตาม ให้ความช่วยเหลือ
- 4.6 ประสานงานกับโรงเรียนหรือหน่วยงานอื่นๆเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

5. การร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับท้องถิ่นที่อยู่ในพื้นที่บริการของโรงเรียนเกี่ยวกับการอนุรักษ์ พัฒนา พื้นฟู เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ว่าเป็นนโยบายที่สำคัญของกรมสามัญการศึกษา งานอนุรักษ์ พื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมจนสำเร็จ

อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม จัดเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินงานโรงเรียน และเป็นองค์ประกอบที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ของนักเรียน และเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความศรัทธาของผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียนอีกด้วย จึงควรที่จะได้มีการจัดสร้างบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ แข็งแรงมั่นคง ปลอดภัย สะดวก เป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องมีลักษณะที่เหมาะสมกับงานที่ใช้ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอน หรือการทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร การเรียนรู้ของนักเรียนนอกจากนี้ ยังมีอิทธิพลหล่อหลอมพฤติกรรม ค่านิยม เจตคติของนักเรียนอีกด้วย

ด้านกิจกรรมนักเรียน

โรงเรียนเป็นหน่วยงานที่ให้ความรู้แก่นักเรียน การเรียนของนักเรียนจะได้ผลดีเพียงใดขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมนักเรียนเป็นต้นว่าการจัดเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียน การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนแก่นักเรียนเป็นต้น

กิจกรรมนักเรียนได้มีผู้ให้ ความหมายไว้ ดังนี้

ดั่งที่ธีรวุฒิ (อ้างถึงใน ศิริวัฒน์ 2539 : 18) ให้ความหมายของกิจกรรมนักเรียนไว้ว่า

...กิจกรรมนักเรียนเป็นภาระกิจหนึ่งของผู้บริหาร โรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนปกติ เพื่อบริการให้นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาการด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านอารมณ์ สังคมและจิตใจ จนสามารถปรับตัวเข้ากับคนอื่น ๆ ได้ดี มีคุณภาพเหมาะสมจะออกไปทำงานร่วมกับคนอื่น ๆ ได้ในโลกของการทำงานอาชีพต่อไป กิจกรรมเช่นว่านั้นได้แก่ กิจกรรมนักเรียน บริการแนะแนว บริการห้องสมุด และบริการสุขอนามัย เป็นต้น...

ภิญโญ (2519 : 204) กล่าวว่า

... กิจกรรมนักเรียน หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในห้องเรียน เริ่มตั้งแต่การสำรวจนักเรียนที่มีอายุอยู่ในเกณฑ์บังคับตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา ที่เรียกว่าสำมะโนโรงเรียน (school census) การรับเข้าเรียน การลงทะเบียนเรียน การแบ่งกลุ่มแบ่งชั้น กิจกรรมนอกหลักสูตรทั้งหลายที่นักเรียนจัดทำ ตลอดจนบริการต่างๆ เพื่อสวัสดิการที่โรงเรียน จัดให้แก่ นักเรียน...

จึงสรุปได้ว่า กิจกรรมนักเรียน หมายถึง กิจกรรมทุกชนิดที่โรงเรียนจัดให้แก่ นักเรียนเพื่อเป็นการสนับสนุนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

งานกิจกรรมนักเรียนมีขอบเขตดังต่อไปนี้

1. การรับนักเรียนและการทำทะเบียนนักเรียน
2. การควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียน
3. การจัดกิจกรรมนักเรียน เพื่อเสริมความรู้และการปลูกฝังให้นักเรียนปกครองตนเองได้
4. การจัดบริการแนะแนวนักเรียนเพื่อช่วยให้ข้อมูลต่างๆ หรือช่วยให้นักเรียนรู้จักตัวเองดีขึ้น
5. การจัดบริการอาหารกลางวันแก่นักเรียน
6. การจัดบริการห้องสมุด
7. การจัดบริการสุขอนามัยนักเรียน เพื่อส่งเสริมสุขภาพอนามัย

การจัดกิจกรรมนักเรียนเป็นการจัดประสบการณ์ส่วนหนึ่งที่ไม่ได้จัดให้นักเรียนในห้องเรียนปกติ เช่น กิจกรรมเข้าค่ายพักแรม กิจกรรมชุมนุมต่างๆ กิจกรรมทัศนศึกษาและนันทนาการต่างๆ เป็นต้น ทั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ

1. สร้างภาวะผู้นำแก่นักเรียน
2. เพิ่มพูนความสนใจและความถนัดแก่นักเรียน
3. รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
4. เพื่อส่งเสริมสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี
5. เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ

ดังนั้นการจัดกิจกรรมนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยฝึกฝนให้นักเรียนมีความเป็นผู้นำกล้าแสดงออก เป็นกิจกรรมที่จะพัฒนาการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ให้นักเรียนสามารถช่วยเหลือตนเอง และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ และสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักเรียนในการแก้ไขปัญหาที่จะต้องเผชิญต่อไปในภายภาคหน้า ช่วยส่งเสริมสมรรถนะทางร่างกาย และทางจิตใจต่อไป

ด้านบุคลากร

การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีค่าในการพัฒนาประเทศ และ ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการศึกษา คือ ครู เพราะครูเป็นผู้มีอิทธิพลในด้านการเสริมสร้างความคิด พัฒนาสติปัญญา เจตคติ และค่านิยม ตลอดจนชี้แนะวิถีทางดำเนินชีวิตให้แก่ผู้เรียน ดังนั้น ครู นอกจากจะมีความรู้หรือมีคุณวุฒิแล้วยังต้องมีคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ด้วย

ดังนั้น ครู หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาหรือโค้ช คือบุคคลซึ่งทำหน้าที่ฝึกฝนอบรมพัฒนา เทคนิคและทักษะกีฬา หรือนำนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อูคร , 2540: 1)

บุคคลที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ฝึกสอนกีฬานั้น จะต้องมีความรู้ ความสามารถในการถ่ายทอดเทคนิค ทักษะต่างๆให้นักกีฬา รวมทั้งสามารถจูงใจให้นักกีฬา ปฏิบัติ ฝึกฝน และทำการแข่งขันอย่างดีที่สุด ดังที่ อูคร รตนภักดี (2540 : 3) ได้กล่าวถึงผู้ฝึกสอนกีฬาควรมีความรอบรู้ โดยทั่วไป เพื่อจะได้ พัฒนานักกีฬา หรือทีมกีฬาไปสู่ความสำเร็จไว้ดังนี้

1. รู้เรา หมายถึง รู้จักวิเคราะห์ตัวเรา (ผู้ฝึก) นักกีฬาของเราตลอดจนผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด เช่นผู้จัดการทีม คณะกรรมการ เป็นต้น
2. รู้เขา หมายถึง รู้จักวิเคราะห์บุคคลอื่นๆ ผู้ฝึกสอนคนอื่น นักกีฬาทีมอื่น ตลอดจนบุคคลที่เกี่ยวข้องทีมอื่น
3. รู้สถานการณ์ สถานที่ อุปกรณ์ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวก
4. รู้ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับเขา และสภาพการณ์
5. รู้หลักการ ขบวนการ และทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการฝึก เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ
6. รู้กฎ กติกา มารยาท
7. รู้คุณธรรม จริยธรรม มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ

Sabock (1979: 117-146) ได้ให้ความเห็นว่าคุณลักษณะที่ดีของผู้ฝึกสอน ควรประกอบด้วย

1. มีสัญชาตญาณความเป็นมนุษย์ ซึ่งประกอบด้วยบุคลิกภาพ และอารมณ์ต่างๆหลากหลาย เช่น มีทั้งโกรธ ดีใจ เห็นใจ เป็นต้น

2. มีเหตุผล การกระทำทุกอย่างในหน้าที่ของผู้ฝึกสอน ต้องมีหลักการ และเหตุผล

3. มีความสนใจ และเอาใจใส่ต่อนักกีฬาทุกคน

4. การวางตนเป็นที่น่านับถือการยอมรับนับถือ

5. มีความสามารถในการจูงใจ

6. อุทิศตนเพื่อภาระหน้าที่

7. มีความสามารถในการสร้างวินัย

8. มีเป้าหมายอย่างชัดเจน

9. มีความสามารถพิเศษหรือพรสวรรค์

10. มีความกระตือรือร้น

11. ปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ

12. มีความรู้เรื่องกีฬา

13. สนใจในสิ่งที่เป็นสาระประโยชน์

14. รู้และเข้าใจความต้องการของผู้เล่น

15. รู้ถึงสาเหตุที่ทำให้ชนะและพ่าย

16. มีความภาคภูมิใจ

17. มีความสามารถในการจัดและบริหาร

18. มีภาษาท่าทางที่สามารถสื่อสารได้ดีแทนภาษาพูด

19. มีคุณธรรมจริยธรรม

20. มีความซื่อสัตย์

21. มีความสง่างามมีฐานน่าเลื่อมใส

22. มีการพิจารณาตัดสินปัญหาต่างๆ ได้ดี

23. มีความมั่นคงทางอารมณ์

24. มีความยุติธรรม

25. มีความสามารถสร้างจินตนาการประกอบคำสอน

นักกีฬาจะสามารถพัฒนาได้อย่างสูงสุดได้ก็ต่อเมื่อผู้ฝึกสอนได้ทุ่มเทความสนใจ ความสามารถและมีความเข้าใจเป็นอย่างดีกับวิธีการฝึกแบบต่างๆ ซึ่งเป็นกระบวนการกรรมวิธีทาง วิทยาศาสตร์ แล้วนำไปประยุกต์ใช้อย่างมีหลักการและเหตุผลแล้ว เชื่อว่าการฝึกกีฬาก็จะประสบ ผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ที่วางไว้

ดังนั้นบทบาทของผู้ฝึกสอนกีฬาซึ่งถือว่าเป็นบุคลากรหรือครู ที่สำคัญของโรงเรียนในการช่วย ส่งเสริมและช่วยพัฒนานักกีฬาทางด้านร่างกาย จิตใจและสังคม เพื่อให้มีศักยภาพ ซึ่งจะพัฒนาสิ่ง เหล่านี้ได้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคลากร ครูผู้ฝึกสอนในการช่วยนักกีฬา ซึ่ง จะกล่าวได้ว่า การฝึกกีฬาหรือการจะเป็นผู้ฝึกสอนจะเป็นงาน “ช่วยเหลือ” มากกว่างานที่ “สั่งการ” งานของผู้ฝึกสอนเป็นวิชาชีพที่จะต้องคอยช่วยเหลือนักกีฬา หรือกล่าวได้ว่า ผู้ฝึกสอนเปรียบเสมือนที่ ประึกษาไม่ใช่เป็นผู้เผด็จการ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

คุณภาพของเครื่องมือที่จำเป็นต้องตรวจสอบ ต้องประกอบไปด้วยสิ่งสำคัญ 3 ด้านได้แก่

1. ความเที่ยงตรง (Validity)
2. ความเชื่อมั่น (Reliability)
3. ความเป็นปรนัย (Objectivity)

1. ความเที่ยงตรง (Validity) (เตือนใจ 2532:121) กล่าวว่า แบบทดสอบที่ดีต้องมีความ เที่ยงตรงสูง คือแบบทดสอบที่สามารถวัดได้ตรงตามตามจุดประสงค์ที่ผู้ออกแบบทดสอบที่ต้องการ วัดได้ เครื่องมือที่มีความเที่ยงตรงตามวัตถุประสงค์ หรือจุดหมายใด จุดหมายหนึ่ง อาจจะไม่มีความ เที่ยงตรงตามวัตถุประสงค์อื่นๆ ความตรงของเครื่องมือ อาจจำแนกได้ดังนี้

1.1 ความตรงเฉพาะหน้า (face validity) หมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือที่ใช้ใน การพิจารณาอย่างผิวเผินว่า สามารถใช้วัดในสิ่งที่ต้องการใช้วัดหรือไม่ เช่น สร้างแบบทดสอบวัด ความถนัดแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าใช้วัดความถนัดได้หรือไม่

1.2 ความตรงตามเนื้อหา (content validity) หมายถึงคุณสมบัติของเครื่องมือที่ใช้

วัดเนื้อหาได้ครบตามขอบเขตที่กำหนด การพิจารณาเครื่องมือมีความตรงตามเนื้อหาเล็กน้อย เพียงใดนั้นพิจารณาจากเครื่องมือว่าครอบคลุมเนื้อหาต่างๆที่ต้องการจะวัดครบถ้วนมากน้อยเพียงใด ซึ่งการพิจารณาความตรงของแบบสอบถามนั้นอาจจะต้องอาศัยตารางวิเคราะห์หลักสูตร (table of specification) เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา (บุญเรียง 2534: 161)

พวงรัตน์(2543:117) กล่าวว่า การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและตามโครงสร้างโดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญนั้น ในทางปฏิบัติสามารถตรวจสอบไปพร้อมๆ กันได้ และสามารถวิเคราะห์ออกมาในเชิงปริมาณหรือตัวเลขได้โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะกลุ่มพฤติกรรม โดยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเนื้อหา (อย่างน้อย 3 คน) แต่ละคนพิจารณาลงความเห็นและให้คะแนนดังนี้

- + 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้น
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้นหรือไม่
- 1 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้น

นำคะแนนที่ได้มาแทนค่าในสูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

- เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม
- R หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เนื้อหาทั้งหมด
- N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เมื่อค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้มากกว่าหรือเทียบเท่ากับ 0.5 ข้อคำถามนั้นก็จะเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม ถ้าข้อคำถามใดมีค่าดัชนีต่ำกว่า 0.5 ข้อคำถามนั้นต้องถูกตัดออกไปหรือต้องนำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้น

2. ความเชื่อมั่น (Reliability) คือ ค่าความคงที่ของคะแนนที่ได้จากการนำแบบทดสอบฉบับหนึ่งไปทดสอบกับประชากรกลุ่มเดียวกัน 2 ครั้งหรือหลายครั้ง ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเป็นเรื่องเกี่ยวกับความคงเส้นคงวาของคะแนนที่ได้จากการทดสอบแบบทดสอบนั้นหลายๆ ครั้ง แบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่น หมายความว่า คะแนนที่ได้จากการทดสอบ แบบทดสอบนั้นเป็นที่เชื่อถือได้ ไม่ว่าจะทดสอบกี่ครั้งจะได้ผลใกล้เคียงกัน ไม่มีความแตกต่างกัน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบใดๆมีค่าอยู่ระหว่าง 0.90 ถึง 1.00 แบบทดสอบนั้นมีความเชื่อมั่นสูง และเชื่อถือได้ ส่วนแบบทดสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นเป็น 0.00 (ศูนย์) หรือใกล้เคียงศูนย์ แสดงว่าแบบทดสอบฉบับนั้นขาดความเชื่อมั่น คะแนนที่ได้จากการทดสอบฉบับนั้นเชื่อถือไม่ได้ สอบครั้งแรกอาจจะได้คะแนนอย่างหนึ่ง แต่พอสอบครั้งต่อมา กลับได้คะแนนอีกอย่างหนึ่ง

วิธีการหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

มีวิธีการหลายอย่างที่ใช้ในการหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ แต่ที่นิยมใช้มีดังนี้

(1) วิธีของ Kuder - Richardson การหลีกเลี่ยงปัญหาที่อาจจะไม่ได้วัดในสิ่งเดียวกันสามารถทำได้โดยวิธีของ Kuder - Richardson (บุญเรียง 2534 : 615) เครื่องมือจะต้องมีลักษณะที่วัดองค์ประกอบร่วมกัน และคะแนนแต่ละข้อต้องอยู่ในลักษณะที่ถ้าทำถูกได้ 1 คะแนนถ้าทำผิดได้ 0 คะแนนถ้าตรวจให้คะแนนนอกเหนือจากนี้ หาค่าความเชื่อมั่นไม่ได้ (ล้วนและอังคณา 2538 : 197)

(2) วิธีของ Cronbach ในกรณีที่เครื่องมือเป็นแบบทดสอบแบบอัตนัยหรือเป็นแบบทดสอบความคิดเห็นหรือแบบวัดเจตคติ คือ เป็นเครื่องมือที่ไม่ใช่ลักษณะที่ตอบถูกได้หนึ่งผิดได้ศูนย์ ไม่สามารถคำนวณค่าดัชนีความเที่ยงตรงได้โดยวิธีของ Kuder - Richardson ควรคำนวณค่าดัชนีความเที่ยงตรงโดย การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ซึ่งเสนอแนะโดย Cronbach (บุญเรียง 2534 : 168)

3. ความเป็นปรนัย (Objectivity) เตือนใจ (2532 : 123) กล่าวว่าเครื่องมือที่มีค่าความเป็นปรนัยหมายถึง เครื่องมือที่มีคุณลักษณะ 3 ประการ ดังนี้คือ

- 3.1 ผู้สอบผ่าน อ่านโจทย์แล้วต้องเข้าใจคำถามตรงกัน
- 3.2 การตรวจกระดาษคำตอบนั้นไม่ว่าจะให้ใครตรวจก็ได้คะแนนเท่ากันทุกคน
- 3.3 ต้องสามารถนำคะแนนมาแปลความหมายเป็นรูปแบบเดียวกัน

ค่ามาตรฐานการประเมินผลสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Kerkendall ,1980)

เกณฑ์	ค่าความเที่ยงตรง	ค่าความเชื่อถือได้
ดีมาก	0.80-1.00	0.90-1.00
ดี	0.70-0.79	0.80-0.89
ยอมรับ	0.50-0.69	0.60-0.79
ต่ำ	0.00-0.49	0.00-0.59

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ยีนง (2538) ได้ศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองนักเรียนในการนำบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาเอกชน จังหวัดลพบุรี จากกลุ่มตัวอย่าง คือผู้ปกครองนักเรียนจำนวน 370 คน ครู จำนวน 329 คน นักเรียนจำนวน 376 คน ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองที่ต้องการได้จากโรงเรียน คือ การจัดการเรียน การสอนได้ครบตามหลักสูตรและเหมาะสมกับวัยของเด็ก นักเรียนมีความรับผิดชอบ มีความคิดริเริ่ม มีความเป็นประชาธิปไตย เคารพความคิดเห็นและความสามารถของผู้อื่น โรงเรียนเข้มงวดในด้านระเบียบวินัยแก่นักเรียน แต่งกายและร่างกายสะอาด จัดการเรียนการสอน โดยครูที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาสูง มีประสบการณ์และชำนาญในการสอนโดยตรงและต้องการให้ โรงเรียนจัดกิจกรรมที่เน้นความเป็นพิเศษในด้านจรรยาบรรณ

วิโรจน์ (2542) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ด้านโรงเรียนที่ดี ได้แก่ ทำเลที่ตั้งของโรงเรียนต้องสะดวกในการรับส่งนักเรียน เป็นเส้นทางผ่านของผู้ปกครอง มีการจัดสถานที่ภายในโรงเรียนเป็นสัดส่วนถูกสุขลักษณะ ด้านวิชาการได้แก่ โรงเรียนเปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งไม่เป็นภาระของผู้ปกครองในการหาที่เรียนใหม่ให้แก่บุตรหลาน นอกจากนี้ โรงเรียนมีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นผู้นำให้นักเรียนกล้าแสดงออก และโรงเรียนมีการรายงานผลความก้าวหน้าเรื่องการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ได้แก่จำนวนห้องปฏิบัติการ ห้องเรียนเพียงพอ

ปลอดภัยไม่มีเสียงรบกวน โอ้อ่านและทันสมัย ด้านบริการได้แก่ การปลูกฝังให้นักเรียนมีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบต่อการใช้และรักษาทรัพย์สินของทางโรงเรียน นอกจากนี้โรงเรียนมีการจัดการดูแลความปลอดภัยให้กับนักเรียน โดยจัดเวรพยาบาลไว้บริการตลอดเวลา ทำการจัดเวรให้มีครูเวรและเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอย่างเข้มงวด ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน ได้แก่ ความช่วยเหลือเกื้อกูล ซึ่งกันและกันของศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน บุคคลในวงสังคมและนักการเมืองให้การยอมรับ ด้านตัวครู ได้แก่ คุณวุฒิและประสบการณ์ของครู วิทยุติของครูที่สอนในแต่ละระดับ ตลอดจนความเหมาะสมในเรื่องการแต่งกาย บุคลิกภาพของครูชายและหญิง ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ได้แก่ การที่โรงเรียนให้ข้อมูลข่าวสารกิจกรรมของโรงเรียนผ่านทางสื่อมวลชนและนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนแล้ว

สมศักดิ์ (2546) ได้ศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรีโดยศึกษาการจัดการศึกษาใน 7 ด้านคือ หลักสูตร การสอน การวัดและประเมินผล การเสริมสร้างและพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมและบุคลิกภาพ การฝึกกีฬา และการจัดสภาพแวดล้อม จากกลุ่มประชากรจำนวน 536 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรีมีความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี ในด้านการเสริมสร้างและพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมและบุคลิกภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนหลักสูตรการสอน ครูผู้สอน การวัดและประเมินผล การฝึกกีฬา และการจัดสภาพแวดล้อม ผู้ปกครองมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

Fantini และ Weinstein (1977: 93) ได้ทำการศึกษาสภาพของครอบครัวของชาวอเมริกันพบว่าครอบครัวที่มีความมั่นคงและรายได้สูง มีความมุ่งหวังให้บุตรได้รับการศึกษาสูงมากกว่าครอบครัวที่ไม่มั่นคงและมีรายได้ต่ำ ทั้งนี้เพราะครอบครัวที่ไม่มั่นคงพ่อแม่มีความกังวลใจในด้านเศรษฐกิจมากกว่าที่จะสนใจการศึกษาของบุตร

Bell (1979) ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศองค์การของโรงเรียน การมีส่วนร่วมในกิจการของโรงเรียน และตัวแปรด้านประชากรของผู้ปกครองในการเลือกโรงเรียน ในนครนิวยอร์กพบว่าการบริหารการศึกษาของโรงเรียนสัมพันธ์กับรายได้และการศึกษา

Devanathan (1981: 5068-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ การประเมินผลการศึกษาในโรงเรียน รัฐเวอร์จิเนียตะวันตก” เพื่อสำรวจสภาพและขอบเขตของการประเมินผลการศึกษาในโรงเรียนใน รัฐเวอร์จิเนียตะวันตก พบว่ามีความเป็นไปได้ ที่จะกำหนดลักษณะการประเมินผลในโรงเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้ลักษณะการประเมินผลหลายๆ แบบโดยใช้ข้อมูลจากคู่มือ แบบเรียนการ ประเมินผลจะเกี่ยวข้องกังบประมาณประจำปี และผู้สอนแต่ละคน ต้องมีข้อเสนอแนะให้มี ศูนย์กลางการรวมการประเมินและรายงานวิจัยจากโรงเรียนในเขต ควรมีการช่วยเหลือโรงเรียน เล็กๆ เกี่ยวกับการประเมินผลรวมทั้งแหล่งข้อมูลข่าวสารขึ้น

Barnes (1995) ได้วิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนของผู้ปกครองนักเรียน พบว่า การมีส่วนร่วมกับการเรียนการสอนของโรงเรียนโดยอุดมคติแล้ว ผู้ปกครองต้องการมี บทบาทที่โรงเรียนหรือในชั้นเรียน แม้ว่าจริงๆ แล้วการมีส่วนร่วมของพวกเขาจะไม่เป็นไปตาม อุดมคติดังกล่าว และได้พบว่าผู้ปกครองยังมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน ที่บ้านด้วย การศึกษาค้นคว้าให้หลักฐานเพิ่มเติมว่า บิดา มารดา ชาวอเมริกัน-อัฟริกันมีความ ประสงค์ที่จะมีสิทธิ์มีเสียงเกี่ยวกับการเรียนการสอนลูกๆของตน ซึ่งบ่งชี้ว่า บิดา มารดา ชาวอเมริกัน-อัฟริกัน เห็นคุณค่าของการศึกษา และเห็นว่าโรงเรียนจำเป็นต้องตระหนักถึง ความคาดหวังด้านการศึกษาและวัฒนธรรมของผู้ปกครอง

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศดังกล่าว สรุปได้ว่า ปัจจัยที่เกี่ยวกับการ ตัดสินใจเลือกโรงเรียนของผู้ปกครอง มีความหลากหลายแตกต่างกันบ้างตาม วุฒิการศึกษา อาชีพ และรายได้ นอกจากนั้นผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความต้องการและคาดหวังที่จะให้โรงเรียน จัดการศึกษาให้สอดคล้องเป็นไปตามความต้องการของผู้ปกครองที่ตัดสินใจเลือกโรงเรียนให้เด็กใน ความปกครองและเหมาะสมกับความสามารถของเด็กด้วย